Shabbat Rosh Chodesh Chanukah, Haftarah

Zechariah 2:14-4:7

(14) Shout for joy, Fair Zion! For lo, I come; and I will dwell in your midst—declares the LORD. (15) In that day many nations will attach themselves to the LORD and become His people, and He will dwell in your midst. Then you will know that I was sent to you by the LORD of Hosts. (16) The LORD will take Judah to Himself as His portion in the Holy Land, and He will choose Jerusalem once more. (17) Be silent, all flesh, before the LORD!

For He is roused from His holy habitation. (1) He further showed me Joshua, the high priest, standing before the angel of the LORD, and the Accuser standing at his right to accuse him. (2) But [the angel of] the LORD said to the Accuser, "The LORD rebuke you, O Accuser; may the LORD who has chosen Jerusalem rebuke you! For this is a brand plucked from the fire." (3) Now Joshua was clothed in filthy garments when he stood before the angel. (4) The latter spoke up and said to his attendants, "Take the filthy garments off him!" And he said to him, "See, I have removed your guilt from

זכריה ב':י"ד-ד':ז'

(יד) רַנֵּי וִשְּׂמְחֵי בַּת־צִיּוֹן כֵּי הִנְנִי־בֵּא ושַכַנַתֵּי בַתוֹכַךְ נָאָם־יִהוָה: (טו) וְנַלְווּ גוֹיָם רַבֵּים אֱל־יִהֹוָהֹ בַּיִּוֹם הַהֹּוּא וְהֵיוּ לֵי לְעֵם וְשַׁכַנְתֵּי בִתוֹכֶּדְ וְיַדְּעַתִּ כִּי־יִהֹוָה צְבַאִּוֹת שַׁלְחַנִי אַלִיְדִ: (טוֹ) וְנַחֵּל יְהֹוָה אַת־יִהוּדָה חַלְלָּוֹ עַל אַדָמַת הַקָּדֵשׁ וּבַחַר עוד בִּירוּשַׁלֵם: (יז) הַס כַּל־בַּשֵּׂר מִפָּנֵי יִהֹוָה כֵּי נַעור מִמְעוֹן קַדְשוֹ: {פּ} (א) וַיַּרְאָנִי אַת־יִהוֹשְׁעַ הַכֹּהַן הַגַּדוֹל עֹמֶד לְפָנֵי מַלְאַךְ יִהֹוָה וְהַשַּׁטֵן עֹמֵד עַל־יִמִינְוֹ לְשָׂטְנִוֹ: (ב) וַיּאֹמֶר יִהֹוָה אֱל־הַשַּׂטָן יִגְעַר יָהוָה בָּךְּ הַשַּּטְׁן וִיגָעַר יָהוָה בָּךְּ הַבּחֵר (ג) בּירִוּשַׁלֵם הַלָּוֹא זָה אָוּד מְצֵּל מְאֵשׁ: ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לְפָנֵי הַמַּלְאַדְ: (ד) וַיַּעַן וִיֹּאמֶר אֱל־הַעֹמְדִים לְפַנֵיוֹ לֵאמֹר הַסֵירוּ הַבְּגַדֵים הַצֹּאִים ַמְעַלֵיו וַיִּאמָר אֵלִיו רָאָה הַעַבַרְתִּי מַעַלִּיךּ עוֹנֶדְ וָהַלְבֵּשׁ אֹתָדְ מַחַלְצִוֹת: (ה) וַאֹּמֶׁר יַשֵּׁימוּ צַנֵיף טָהור עַל־ראשוֹ וַיַּשְּׁימוּ הַצְּנִיף הַטְּהור עַל־ראשׁוֹ וַיַּלְבִּשָׁהוֹ בְּגָּדִים you, and you shall be clothed in [priestly] robes." (5) Then he gave the order, "Let a pure diadem be placed on his head." And they placed the pure diadem on his head and clothed him in [priestly] garments, as the angel of the LORD stood by. (6) And the angel of the LORD charged Joshua as follows: (7) "Thus said the LORD of Hosts: If you walk in My paths and keep My charge, you in turn will rule My House and guard My courts, and I will permit you to move about among these attendants. (8) Hearken well, O High Priest Joshua, you and your fellow priests sitting before you! For those men are a sign that I am going to bring My servant the Branch. (9) For mark well this stone which I place before Joshua, a single stone with seven eyes. I will execute its engraving—declares the LORD of Hosts —and I will remove that country's guilt in a single day. (10) In that day—declares the LORD of Hosts—you will be inviting each other to the shade of vines and fig trees." (1) The angel who talked with me came back and woke me as a man is wakened from sleep. (2) He said to me, "What do you see?" And I answered, "I see a lampstand all of gold, with a bowl above it. The lamps on it are seven in number, and the lamps above it have seven pipes; (3) and by it are two olive trees, one on the right of the bowl and one on its left." (4) I, in turn, asked the angel who talked with me, "What do those things mean, my lord?" (5) "Do you not know what those things mean?" asked the angel who talked with me; and I said, "No, my lord." (6) Then he explained to me as follows: "This is the word of the LORD to Zerubbabel: Not by might, nor by power, but by My spirit—said the LORD of Hosts. (7) Whoever you are, O great mountain in the path of Zerubbabel, turn into level ground! For he shall produce that excellent stone; it shall be greeted with shouts of 'Beautiful! Beautiful!"

וֹמַלְאַךְ יָהֹוָה עֹמֵד: (וֹ) וַיִּעָד מַלְאַךְ יְהֹוָה בִּיהוֹשֵׁעַ לֵאמָר: (ז) כֹה־אַמֵּר יָהוָה צְבַאוֹת אָם־בִּדְרַכֵי תַּלֶךְ וָאָם אַת־מִשְׁמַרְתֵּי תִשְׁמֹר וְגַם־אַתָּה תָּדֶין אֵת־בֵּיתִּי וְגַם תִּשְׁמִר אַת־חַצֵּבִי וַנַתַתִּי לִךְּ מַהַלְלַים בֵּין הַעֹּמְדֵים הַאַלָּה: (ח) שמע־נַא יָהוֹשַעַן הַכֹּהַן הגדול אַתַּה וְרַעֵּידְ הַישְׁבִים לְפַנִּידְ בִּיאַנְשֵׁי מוֹפֵּת הֻמָּה בִּי־הִנְנֵי מֵבֵיא אַת־עַבְדֵּי צֵמַח: (ט) כֵּין הָנָה הַאָּבֶן אֲשֵׁר נַתַּתִּי לִפָנִי יָהוֹשְּׁעַ עַל־אַבֶן אַחַת שָׁבַעַה עינים הנגי מפַתַּח פּתּחָה נאָם יהוַה צָבָאות וּמַשְׁתֵּי אָת־עַוֹן הַאָרֵץ־הַהֵּיא בִּיוֹם אָחַד: (י) בַּיִּוֹם הַהֹּוֹא נָאָם יְהֹוָה צְבַאוֹת תָקראָוּ אֵישׁ לָרֵעָהוּ אֱל־תַחַת גַּפָּן וָאַל־תַּחַת תַּאָנָה: (אֹ) וַיַּשַׁב הַמַּלְאַדְּ הַדְּבֵּר (ב) וַיִעִירֶּנִי כָּאֵישׁ אֲשֶׁר־יֵעָוֹר מִשְׁנַתְוֹ: וַיֹּאמֶר אַלִּי מַה אַתַּה רֹאָה (ויאמר) [וַאֹמַר] רַאָיתִיווהָנָה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָּה וגלה על־ראשה ושבעה נרתים עליה שבעה ושבעה מוצלות לנרות אשר על־ראשה: (ג) ושנים זיתים עליה אחד מִימֵין הַגָּלָּה וְאָחֶד עַל־שִׁמֹאלֶה: (ד) וָאַעַן וַאֹמֶר אֵל־הַמַּלְאַדְּ הַדֹּבֵר בֵּי לֵאמָר מַה־אֵלֶה אֲדנִי: (ה) ווֹלָּעַן הַמַּלְאַדְ הַדבֵר בִּיֹ ויאמר אַלִּי הַלוֹא יִדְעַת מָה־הַמָּה אֵלָה וַאָּמֶר לָא אַדנִי: (וֹ) וַיִּעָן וַיִּאמֵר אַלְיּ לָאמֹר וָה דָבַר־יִהֹוָה אֱל־זְרַבַּבֵל לֵאמָר לָא בְחַיִל וַלֹא בַכֹּח כֵּי אָם־בּרוּחָי אַמֵּר יָהֹוָה צָבַאִוֹת: (ז) מֵי־אַתַּה הַר־הַגַּדֵוֹל לְפָנֵי זָרַבַּבַל לְמִישַׁר וְהוֹצִיא אֶת־הַאָבַן הַראשָׁה תִּשְׁאוֹת חֵן חֵן לַה: {פּ}

